

HOTEL

שקד מתגעגע הביתה

סיפור חברתי - קבוצה 60

שלום! קוראים לי שקד ואני בן 5.

אני אוהב לשחק מחבואים, לצייר וללכת לגינת המשחקים. אני הכי אוהב לאכול עוגת שוקולד ולטייל

עם המשפחה.

מה אתם אוהבים לעשות?

אמא ואבא שלי אוהבים אותי מאוד. אני
אוהב לשחק איתם, לעזור להם לבשל
ולחבק אותם חזק.

אבא מכין לי את האוכל הכי טעים בעולם
ואמא מצחיקה אותי. אמא שלי קוראת
הרבה ספרים, ואבא שלי יושב במרפסת
ומסתכל על הנוף.

בגלל המלחמה, יש מקומות יותר בטוחים ופחות בטוחים
לאור בהם.

אנחנו עברנו לאור לתקופת המלחמה במקום בטוח יותר.
המבוגרים קוראים לזה להיות מפונה.

להיות מפונה זה לא לאור בבית, אלא לאור במקום אחר.
יחד איתנו גם החברים מהגן, ההורים שלהם, ושאר השכנים
מפונים למלון.

מלון זה בניין מאוד גדול בו גרים הרבה אנשים.
במלון יש הרבה קומות והרבה חדרים. בכל חדר, יש משפחה.
הייתי פעם במלון בחופשה עם ההורים אבל עכשיו אנחנו לא בחופשה, אנחנו גרים כאן.
בחדרים לידנו יש את אותם האנשים המוכרים שגרו לידנו ברחוב.

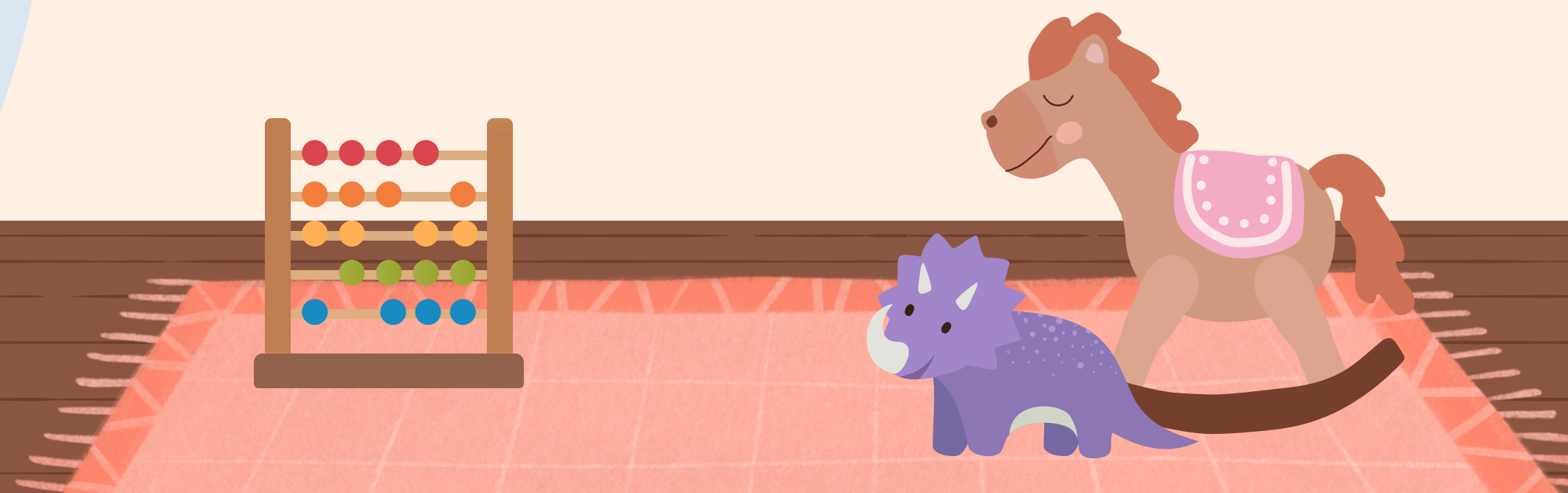
לפעמים, כשאני חושב על הבית
אני נהיה עצוב
ואפילו יורדות לי דמעות!
כשאני עצוב אני רוצה ללכת
הביתה. אני לא מכיר את המלון
כמו שאני מכיר את הבית שלי.

אני מתגעגע הביתה. אני מתגעגע לגן, לארגז החול, לפינת
המשחקים. אני מתגעגע למיטה שלי ולחדר שלי.
למה אתם מתגעגעים בבית שלכם?

כשאני מרגיש עצוב, אני הולך ומספר לאמא.
אמא מחבקת אותי חזק חזק, ומנגבת לי את
הדמעות. היא אומרת לי שזה בסדר להיות עצוב
ומפוחד. אני רואה שגם אמא ואבא לפעמים
מתגעגעים לבית שלנו.

אמא אמרה לי שכשמתגעגעים, אפשר
לעשות הרבה דברים כדי להרגיש טוב יותר!

אני יכול לצייר!

אני יכול
להיפגש עם
החברים שלי!

אני יכול לשחק
מחבואים!

מה אתם מציעים לשקד לעשות
כדי להיות יותר שמח?

אני יכול לבקש
מאמא להקריא לי
סיפור!

אני יכול לשחק
במשחקים שלי!

אני יכול גם לספר לאמא ואבא איך אני מרגיש.

אמא ואבא סיפרו לי שהם גרו בהרבה מקומות, והם יודעים מה זה להיות במקום חדש. כשמאוד רועש וצפוף, אני יכול לבקש מאמא ואבא שנלך לשבת בחדר שלנו לבד ולבלות יחד.

למרות שאני לא יודע עוד כמה זמן נהיה רחוקים מהבית,
אני מרגיש שאני במקום בטוח ושאני מוקף באנשים שאני
אוהב ומכיר.

